

עת"א 69624/11/18 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 יוני 2019

עת"א 69624-11-18 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 39986-10-18 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו

עותר בני סלע (אסיר)

נגד

משיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

במהלך הדיון הנדחה שנערך ביום 18/06/2019, לאחר שבקשתו החוזרת של העותר למנות לו סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית לייצגו בעתירתו נדחתה, העלה העותר טענת פסלות.

טענות העותר:

- ההחלטה לדחות את בקשתו למינוי סנגור בעתירה זו מהווה סנקציה עונשית מטעם בית המשפט, משום שהעותר לא נענה להצעת בית המשפט שהועלתה בדיון הקודם (דיון מיום 07/05/2019), שהעותר יסכים לדחות את הדיון בעתירותיו השונות לתקופה של 6 חודשים.
- בדיון הקודם בית המשפט קטע אותו וחסם ממנו את האפשרות להמשיך ולטעון את טענותיו.
- העותר מודע לכך שבטענת הפסלות הוא צריך להראות בין היתר, שבמשקל המצטבר של הדברים יש משוא פנים. בישיבה הקודמת מצא העותר את עצמו במצב מבוש, מושפל מהסיטואציה שנוצרה בדיון. הוא חשב שנפתחה דרך של הקשבה כלפיו, אך הוא לא מצא את המקום הזה, אלא מצא מניפולציה רגשית. הוא חשב שהוא יוכל לרצות את בית המשפט כדי לקבל אוזן קשבת, אך הוא קיבל "סטירה מצלצלת והשפלה".
- החלטת בית המשפט בדיון הקודם שלא ייקבעו לדיון יותר מעתירה אחת שלו ליום דיונים, הינה סוג של משוא פנים.
- לכך יש להוסיף את דחיית בקשתו של העותר שהבקשה שהגיש לפטור מאגרה תועבר לסנגוריה הציבורית על מנת להציג את עמדתה.

תגובת המשיבה :

עמוד 1

הדיון בעתירה נדחה לאחר שהעתירה עברה טיפולים רבים ונקבעו מספר מועדים לדיון שלא התקיימו בסופו של דבר, בשל הקושי הממשי להתנהל מול העותר. העותר מנסה לשוות נופך של עתירות עקרוניות לכל בקשה ועתירה שהוא מגיש. לעותר מוקצה זמן שיפוטי רחב היקף, שאסירים בודדים, אם בכלל, זוכים לו. הזמן השיפוטי שמוקצה לעותר בא על חשבון אסירים אחרים שממתינים לשמיעת עתירותיהם והדיונים בעניינם נדחים למועדים אחרים בשל הזמן שצריך להקצות לבקשות העותר. לא יעלה על הדעת שקציני העתירות בכל המחוזות של שב"ס שברחבי הארץ ייצרכו ללמוד את כל העתירות של העותר, בסופו של דבר להגיע לדיון שלא מתקיים בשל טענות כאלו ואחרות של העותר, שברובן אין ממש.

המשיבה מתנגדת לטענת הפסלות בהעדר טעמים עניינים ובהיעדר נימוקים המפרטים את הבקשה.

בדיונים קודמים שמע בית המשפט את העותר ארוכות ונתן לעותר את כל הזמן הדרוש ואף מעבר לכך, להציג את טיעוניו, אך העותר בחר להתמקד בסוגיות שוליות שאינן חלק מהעתירות.

לאחר שבחנתי את טענות העותר, לא מצאתי נימוק המצדיק קבלת הבקשה.

על הטוען לפסלות להצביע על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים (ע"א 9854/17 פלוני נ' פלונית).

העותר מדבר על תחושותיו הסובייקטיביות, אך אין בתחושות אלה כדי לקבוע שמדובר בחשש ממשי למשוא פנים.

העותר טוען נגד החלטות בדיונים קודמים בעניינו. עצם ניהול הליך בעניינו של צד על ידי מותב אין בו כדי להקים עילת פסלות ועל המבקש את פסילת השופט להוכיח כי קיים חשש ממשי ל"נעילת" דעתו של השופט בשל ההליכים הקודמים.

טענות העותר מופנות בעיקרן לאופן בו נוהלו הדיונים ולהחלטות שניתנו בעתירות קודמות. בע"פ 1609/19 ש' שוראקי נ' מ"י, קבעה כב' הנשיאה כי "כלל הוא כי רק לעיתים נדירות ייקבע כי הפעילות השיפוטית כשלעצמה מבססת חשש ממשי למשוא פנים, הן לעניין אמירות בימ"ש, הן לעניין החלטות דיוניות (ע"פ 1379/18 עמבר נ' מ"י, החלטה מיום 18/02/18) וזאת גם כאשר מדובר ברצף של החלטות דיוניות (ע"פ 640/18 בנון בר בע"מ נ' עיריית תל אביב, החלטה מיום 24/01/18).

ככל שהעותר סבר שהפרוטוקול אינו מקיף את שנאמר בדיון הקודם בתיק זה, היה עליו להגיש בקשה לתיקונו. בקשת פסילה אינה מהווה תחליף לבקשה לתיקון פרוטוקול.

העותר מלין על כך שבקשתו למינוי סניגור נדחתה. המדובר בהחלטה שיפוטית שניתן לערער עליה, כך גם ההחלטה לגבי בקשה לפטור מתשלום אגרה.

בדיון שנערך ביום 07/05/19 הציע ביהמ"ש לעותר להיעזר בשירותי סניגור מהסניגוריה הציבורית, שמונה לו ע"י בית

המשפט בעתירה אחרת על מנת ליצור תקווה ואופק לעותר לשינוי כיוון ופניה לדרך השיקום והטיפול. העותר נשפט למאר ממושך של עשרות שנים ואינו נוטל חלק בהליך טיפולי ושיקומי ממשי. הוצע לעותר גם לשקול לקיחת "פסק זמן" בעתירות הסדרתיות שהוא מגיש, לדחות את הדיון בהן לפרק זמן של מס' חודשים על מנת שיוכל להתרכז בשלב התחלתי של הליך טיפולי שיהא בו כדי לסייע לו בהמשך הדרך לקבל הטבות שונות הניתנות לאסירים. ביהמ"ש אכן הסביר לעותר, שלאור העובדה שהוא ממשיך בהגשת עתירות רבות מאוד, כפי שעשה עד היום, (המדובר בעותר סדרתי, אשר מאז מאסרו ניהל מאות הליכים בערכאות השונות (ר' רע"ב 6188/11 סלע נ' שב"ס (מיום 20/11/2011)), בית המשפט יגביל את מספר העתירות שיידונו ביום דיונים אחד לעתירה אחת או שתיים, וזאת על מנת שלא לקפח את זכותם של אסירים אחרים ואת יומם בביהמ"ש. ביהמ"ש איפשר בסבלנות רבה לעותר לומר את דברו, כמפורט בפרוטוקול, ובהמשך, ביקש ביהמ"ש מהעותר להתמקד בעתירות, לאחר שנראה היה שהעותר עומד על זכותו לקיים דיון בעתירות. משלא הועילו פניות ביהמ"ש, והעותר המשיך בשלו וחזר על טענות כלליות שהוא טוען שוב ושוב וסירב להתמקד בנושא העתירה והסעד אותו הוא מבקש, ומאחר ועורכי דין ועותרים אחרים המתונו ארוכות לדיון בעתירותיהם, ניתנה החלטה לדחיית המשך הדיון למועד אחר.

בדיון הנדחה, שנערך ביום 18/06/19, חזר העותר וביקש מינוי סניגור שייצגו בעתירה, למרות שכבר ניתנה החלטה הדוחה את בקשתו הקודמת למינוי סניגור.

לאחר החלטה זו שוב חזר העותר לטעון טענות כלליות שנטענו על ידו בישיבות קודמות.

לאחר שביהמ"ש פנה לעותר וביקש שיתמקד בעתירה ובסעד אותו הוא מבקש, העלה העותר בשלב זה טענת פסלות.

דין הבקשה להידחות. אין כל משוא פנים. דעתו של ביהמ"ש איננה "נעולה", אדרבא, ביהמ"ש עושה ככל הניתן ובסבלנות רבה, על מנת לאפשר לעותר את יומו בביהמ"ש. ביהמ"ש הוא האחראי על ניהול הדיון ועל הקצאת הזמן לדיון בעתירה. אין לאפשר לעותר להכתיב לבית המשפט את ניהול הדיון והקצאת הזמן.

הבקשה לפסילה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ט, 27 יוני 2019, בהעדר הצדדים.